

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4773/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, против тужених Градске организације глувих Београд са седиштем у Београду и Савеза глувих Србије и региона са седиштем у Београду, чији је заједнички пуномоћник Радмило Милуновић, адвокат из ..., ради утврђења и исељења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4691/2019 од 20.12.2019. године, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4691/2019 од 20.12.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П 32799/16 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијени су предлози тужених да се застане са поступком до доношења одлуке по ревизији у предмету Вишег суда у Београду 1087/14 или да се поступак прекине до правноснажног окончања парнице која се води пред истим судом под П 933/19. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав анекс уговора о закупу којим се прецизирају уговори о закупу од 07.10.1980. године и 11.11.1980. године, као и делимично мења анекс уговора о закупу од 27.01.2016. године, који је закључен 22.10.2018. године између друготуженог Савеза глувих Србије и региона као правног следбеника Савеза глувих и наглувих Србије и Црне Горе и Градске организације глувих Београда из Београда. Ставом трећим изреке, утврђено је да је ништав анекс уговора о закупу којим се прецизира уговор о закупу пословног простора од 01.08.1971. године, који је закључен 27.01.2016. године између Савеза глувих и наглувих Србије и Црне Горе, чији је правни следбеник друготужени Савез глувих Србије и региона из Београда, као закуподавца са једне стране и првотужене Градске организације глувих Београда, као закупца са друге стране заведен у Савезу глувих и наглувих Србије и Црне Горе под бројем ...-16 од 27.01.2016. године, а код Градске организације глувих под бројем ...-16 од 03.02.2016. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о закупу пословног простора закључен 05.03.1996. године између Савеза глувих и наглувих Југославије, чији је правни следбеник друготужени Савез глувих Србије и региона из Београда, као закуподавца са једне стране и првотужене Градске организације глувих

Београда, као закупца са друге стране заведен под бројем ..-96/1 дана 08.03.1996. године код Савеза глувих и наглувих Југославије, као неоснован. Ставом петим изреке, обавезана је Градска организација глувих Београд да се исели из свих просторија на другом спрату зграде у улици ... у ... на кп.бр. .. КО ..., укупне пројектоване површине 924,33 м2, које се у листу непокретности бр. .. КО ... уписане као пословни простор за који није утврђена делатност укупне корисне површине 439 м2. Ставом шестим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се обавезе првотужена Градска организација глувих Београд из Београда да јој преда у посед испражњене од лица и ствари све просторије на другом спрату зграде у улици ... у ... на кп.бр. .. КО ... укупне пројектоване површине 924,33 м2, које се у листу непокретности бр. .. КО ... описане као пословни простор за који није утврђена делатност укупне корисне површине 439м2. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужилји на име трошкова поступка плате 225.000,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4691/2019 од 20.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, четвртм и шестом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одбијен захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је ништав анекс уговора о закупу којим се прецизирају уговори о закупу од 07.10.1980. године и 11.11.1980. године, као и делимично мења анекс уговора о закупу од 27.01.2016. године, који је закључен 22.10.2018. године између тужених Савеза глувих Србије и региона из Београда, као правног следбеника Савеза глувих и наглувих Србије и Црне Горе и Градске организације глувих Београда из Београда, као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је одбијен захтев тужиље да се утврди да је ништав анекс уговора о закупу којим се прецизира уговор о закупу пословног простора од 01.08.1971. године, који је закључен 27.01.2016. године између Савеза глувих и наглувих Србије и Црне Горе, чији је правни следбеник тужени Савез глувих Србије и региона из Београда, као закуподавца са једне стране и тужене Градске организације глувих Београда као закупца са друге стране, заведен у Савезу глувих и наглувих Србије и Црне Горе 27.01.2016. године под бројем ..-16, а код Градске организације глувих 03.02.2016. године под бројем ..-16, као неоснован. Ставом четвртм изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу петом изреке, тако што је одбијен захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена Градска организација глувих Београд из Београда да се исели из свих просторија на другом спрату зграде у улици ... у ..., на кп.бр. .. КО ..., укупне пројектоване површине 924,33 м2, које су у листу непокретности број .. КО ... описане као пословни простор за који није утврђена делатност, укупне корисне површине 439 м2, као неоснован. Ставом петим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу седмом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужилја да туженима накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 144.200,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилја је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 11/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09).

Тужба за утврђење ништавости уговора о закупу, анекса уговора о закупу и исељења поднета је 27.01.2006. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 501.000,00 динара. Собзиром да је поступак у овој правној ствари започет подношењем тужбе 27.10.2006. године, пре дана ступања на снагу важећег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11), то се у овом случају примењују одредбе ранијег ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09).

Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 55/14), која се односи на новчану вредност за оцену дозвољености ревизије, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

На дан подношења тужбе (27.01.2006. године) 1 евро је износио 87,1852 динара, што значи да 501.000,00 динара према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе износи 5.746,38 евра. Будући да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе то ревизија тужиље није дозвољена.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић